

Sygn. akt IV Kz 752/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział IV Karny – Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Tomasz Grebla

Sędziowie SSO Elżbieta Jabłońska - Malik

SSR /del./ Janusz Kawalek /spraw./

Protokolant: st. prot. Teresa Orlik

przy udziale Magdaleny Woronieckiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w sprawie zażalenia pokrzywdzonych na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej Kraków Śródmieście – Zachód -

(...)o umorzeniu postępowania w sprawie sygn. 4 Ds. 103/13

na skutek zażalenia pełnomocnika pokrzywdzonej A. D. na postanowienie Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie z dnia 7 listopada 2013 r. sygn. akt II Kp 948/13/S

w przedmiocie stwierdzenia swej niewłaściwości

na podstawie art. 437 § 1 kpk

p o s t a n a w i a

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 listopada 2013 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie sygn. akt II Kp 948/13/S uznał się niewłaściwym do rozpoznania sprawy zażalenia na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej Kraków Śródmieście – Zachód z dnia 22 lipca 2013 r. o umorzeniu postępowania w sprawie sygn. 4 Ds. 103/13 i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w (...) jako sądowi miejscowo właściwemu do jej prowadzenia. U podstaw powyższego rozstrzygnięcia legło stwierdzenie, iż czyn objęty postanowieniem o umorzeniu postępowania miał zostać popełniony na obszarze właściwości Sądu Rejonowego w (...).

Powyższe postanowienie zaskarżył w całości pełnomocnik pokrzywdzonej A. D. zarzucając mu obrazę przepisu prawa materialnego, a to art. 6 § 2 kk poprzez stwierdzenie, iż czyn objęty postanowieniem o umorzeniu postępowania został popełniony na obszarze właściwości Sądu Rejonowego w (...) podczas, gdy został on popełniony na obszarze właściwości Sądu Rejonowego (...). W uzasadnieniu zażalenia podniesiono, iż czyn polegający na poświadczeniu nieprawdy miał jedynie służyć realizacji typu czynu zabronionego opisanego w art. 273 kk, gdyż stwierdzająca nieprawdę dokumentacja geodezyjna została przedłożona w (...) Urzędzie Wojewódzkim z K.. Podnosząc powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu (...).

Sąd Odwoławczy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne i jako takie nie mogło zostać uwzględnione. Jak wynika z akt sprawy Prokuratury Rejonowej (...) sygn. 4 Ds./103/13/D po częściowym uchyleniu przez Sąd Rejonowy (...) postanowieniem z dnia 18 kwietnia 2013 r. sygn. akt II Kp 1110/12/S (k 92-93) uprzedniego postanowienia prokuratora o odmowie wszczęcia śledztwa, w dniu 3 czerwca 2013 r. wszczęto i prowadzono dochodzenie w sprawie „poświadczenia w dniu 20 maja 2011 r. w C., nieprawdy w dokumentacji geodezyjnej nr (...) przez osobę uprawnioną do wystawienia dokumentu” (k 163). Tak więc nie może budzić wątpliwości, iż postępowanie przygotowawcze prowadzono w sprawie czynu, który miał być popełniony w miejscowości C., która to miejscowość leży na obszarze właściwości Sądu Rejonowego (...). Skoro zaś zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 465 § 2 kpk na postanowienie prokuratora przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy, należy stwierdzić, iż jest to Sąd Rejonowy (...). Art. 31 § 1 kpk stanowi bowiem, iż właściwy miejscowo do rozpoznania sprawy jest sąd, w którego okręgu przestępstwo zostało popełnione. Jest przy tym oczywiste i jako takie nie było dotychczas kwestionowane w praktyce orzecniczej, iż przy ustalaniu sądu właściwego do rozstrzygania sprawy w pierwszej instancji należy się kierować obrazem czynu ustalonym na danym etapie postępowania przygotowawczego, w szczególności kwalifikacją prawną przyjętą przez oskarżyciela w postanowieniu o wszczęciu postępowania oraz poczynionymi w toku postępowania ustaleniami, a nie kwalifikacją prawną i opisem czynu przedstawionym przez osoby zawiadamiające o

podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Z uwagi na ustalenia poczynione w toku postępowania przygotowawczego, nie można z kolei przyjąć, iż w niniejszej sprawie mamy do czynienia z wielomiejscowością, czyli sytuacją, o której mowa w tzw. teorii wszędobylstwa, zgodnie z którą można by przyjąć, iż przestępstwo zostało popełnione w różnych miejscach. W tej sytuacji jedynie na marginesie należy zauważyć, iż skarżący zarzuca zaskarżonemu postanowieniu obrazę przepisu prawa materialnego, a to art. 6 § 2 kk, w sytuacji, gdy całość argumentacji sprowadza się do wykazania, iż Sąd I instancji dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego postanowienia o swej niewłaściwości, a dotyczących miejsca popełnienia przestępstwa. Poczynienie powyższej uwagi, w sytuacji uznania zasadności zaskarżonego postanowienia, ze wskazanych powyżej względów, ma jednak charakter jedynie teoretyczny.

SSO Elżbieta Jabłońska - Malik SSO Tomasz Grebla SSR Janusz Kawalek